

(Bijschrift foto: ds. W.M. den Hertog, predikant te Thailand)

Lezen: 2 Koningen 5:1-19

Twee getuigen buiten Israël

Werken in het buitenland, vertelt de Bijbel ons daar iets over? Eigenlijk zegt het al wat dat de Bijbel daar niet heel veel over zegt. Waarom niet? Omdat de HERE zijn volk een eigen land gaf, het land Kanaän. Daar wilde Hij zich laten vinden en daar was Hij ook te vinden. Een groot gedeelte van de geschiedenis van Israël vond plaats in het beloofde land. Vandaar ook de uitspraak van koning David als Saul achter hem aan zit:

‘Nu dan, mijn heer de koning luistere naar de woorden van zijn knecht. Indien de Here u tegen mij opzet, dan moge Hij een offer ruiken; maar indien het mensen zijn, vervloekt zijn zij voor het aangezicht des Heren, omdat zij mij thans verwijderd houden van de gemeenschap met het erfdeel des Heren, en zeggen: ga heen, dien andere goden’ (1 Samuël 26:19).

In het beloofde land was de gemeenschap met het erfdeel van de HERE te vinden. Daar was de HERE zelf te vinden, terwijl buiten Kanaän andere goden gediend werden. Daar moeten wonen, betekent volgens David bijna onvermijdelijk niets anders dan: andere goden moeten dienen....

Nu is wonen en werken in het buitenland in onze tijd wel wat veranderd, het evangelie is de wereld ingegaan en als we ergens anders in Europa of in het westen gaan werken vinden we misschien wel ergens een kerk in de buurt waar we ons ook thuis kunnen voelen. Alhoewel..., kerken waar je het evangelie kunt horen worden wel steeds moeilijker te vinden in het seculiere westen. Misschien kunnen we ons zelfs in een Europees land al behoorlijk ontheemd voelen, als we terugdenken aan onze gemeente, die we achter gelaten hebben in Nederland. En wat als we werk krijgen in een land wat totaal geen christelijke achtergrond heeft, waar het evangelie misschien zelfs officieel verboden is?

Als we die ervaring kennen of we ons er iets van kunnen indenken, dan gaan we een beetje begrijpen hoe dat meisje in het land Aram zich gevoeld zal hebben, al was alles voor haar nog een stuk heftiger! Geroofd uit het land van Israël, weg van haar ouders en familie, als slavin aan Naäman de legeroverste gegeven. En vervolgens door hem aan zijn vrouw gegeven als hulpje in de huishouding. Geen rechten, geen anderen, die de HERE kennen en dienen. Godenbeelden om je heen, die elke dag hun offers krijgen, je zou er depressief van worden. Wie weet heeft ze zulke momenten ook gehad?

Wat is ons beeld van bepaalde landen in de wereld? Bijvoorbeeld het land waar het in dit gedeelte over gaat, het huidige Syrië? Een islamitisch land, dat zal wel nooit kunnen veranderen. Zelfs al zijn ze misschien niet zo radicaal als de I.S., dan nog! Mensen daar kun je nooit bereiken. Ze hebben hun eigen god, ze zullen Jezus nooit aanvaarden! Die mensen zijn toch anders dan wij. Ook degenen, die naar Europa gevlucht zijn en nu hier wonen....

Dit meisje heeft nu al een tijdje in het huishouden van Naäman gewoond en ze is iets gaan ontdekken. Dit zijn ook mensen. Gewone mensen. Mensen, met wie je medelijden kunt krijgen. Mensen, die de levende God nodig hebben. En als Naäman op een dag melaats wordt, dan moet ze het kwijt: *‘Och, was mijn heer maar bij de profeet in Samaria, dan zou deze hem wel van zijn melaatsheid verlossen’.*

Het verrassende vind ik, dat haar opmerking direct wordt opgepakt door haar meesteres en vervolgens ook door haar meester, Naäman. En vervolgens ook nog eens door de koning van Aram! In die compleet andere afgodische wereld van Aram geeft een meisje een heel eenvoudig getuigenis van haar geloof en het wordt ingezogen door degenen, die haar horen, het wordt serieus genomen en geloofd! Er is een profeet van de HERE in Israël: Hij kan voor genezing zorgen!

Het geloof in Israël zelf is minder groot om het zacht te zeggen. De koning van Israël ziet het verzoek van de koning van Aram als een provocatie om straks een nieuwe oorlog te kunnen beginnen. Maar Elisa herinnert hem er aan, dat hij er is en dat de koning Naäman maar naar hem toe moet sturen. En Naäman komt bij het huis van Elisa. Elisa komt niet naar buiten. Niet hij, maar de HERE alleen is het die geneest. Dat moet Naäman nog leren. En hij moet ook leren om nederig te gehoorzamen: Zeven keer onder gaan in de Jordaan. Het doet sterk denken aan de doop, die vele mensen honderden jaren later in de Jordaan ondergaan als teken van nederigheid tegenover God, van bekering en berouw. Naäman moet dan ook overtuigd worden door zijn knechten om het toch maar te proberen. Zo geruisloos geef je je ook niet over aan de God van Israël! Het is niet makkelijk om je te vernederen voor Hem. Maar hij doet het en hij wordt als herboren! En Naäman is vol van vreugde over de God, die hij gevonden heeft, de levende God!

Vanaf dat moment is er dus minstens één nieuwe gelovige bij gekomen in het huis van Naäman, Naäman zelf. Hoe gaat hij nu straks de HERE dienen in zijn land? Hij wil graag een flinke hoeveelheid aarde meenemen uit Israël. Op die aarde kan hij dan een altaar bouwen voor de HERE. Daar kan hij dan offers brengen aan de HERE. En hij heeft nog een verzoek: Hij moet vaak met de koning de tempel van Rimmon binnengaan. Dan buigt de koning en aangezien hij steunt op hem moet Naäman ook buigen. Kan de HERE dat vergeven?

Je ziet hoe Naäman wegen zoekt om toch de HERE te kunnen dienen in Aram. En Elisa bemoedigt hem: *'Ga in vrede!'*

Eeuwen later houdt de Here Jezus Naäman voor aan de mensen in de synagoge van Nazareth als degene, die werd genezen van zijn melaatsheid in tegenstelling met vele melaatsen in Israël in die dagen (Lucas 4:27). Jezus zelf houdt hem voor als een voorbeeld van iemand, die genade vond in Gods ogen. De mensen in de synagoge van Nazareth waren daar niet van gediend.... Die pure genade van God voor zo'n heiden terwijl Hij zijn eigen volk voorbij ging! Daarom moet Jezus volgens hen dood. Zulke preken moeten we niet.

Dat brengt ons bij de kern van het evangelie. Dat God uit pure genade roept wie Hij wil en waar Hij wil. Dat een mens moet buigen voor God, moet belijden: Het is uw onverdiende goedheid! Maar dat je dan ook mag ontdekken: Dit is juist de grote bevrijding! Hij vond niet iets in mij waarom Hij mij genadig is, Hij was mij genadig en scheidt mij tot een mens, die Hem liefheeft en dient. En dat kan in onze kerken in Nederland, maar ook in Syrië en waar ook maar ter wereld.

Daarmee komen we nog even terug op werken in het buitenland. Ik denk, dat de Bijbel geen duidelijk standpunt inneemt over werken in het buitenland, maar ons wel wat geeft om over na te denken en dan zie ik vier belangrijke vragen:

1. Kun je daar de HERE ook dienen? (Zijn daar christenen, zijn er gemeenten?)
2. Als dat moeilijk ligt (Er zijn nauwelijks of geen christenen), geloof je dan dat de HERE jouw weg toch daarheen leidt? Kun je uitleggen waarom?
3. Als je op vraag 2 Ja kunt zeggen, ben je dan ook bereid om van Hem te getuigen?
4. Als je op vraag 2 Ja kunt zeggen, wat zijn dan de wegen, die jij zoekt om daar te kunnen leven en de HERE te dienen?

Vragen:

1. Heb je zelf ervaring met werken in het buitenland of ken je mensen in je familie met die ervaring? Op welke manier heeft je/hun geloof een rol gespeeld bij het zoeken of dit de weg was voor jou/hen?
2. In ons gesecculariseerde Nederland kunnen we de spanningen van dit gedeelte in het klein terugvinden. Het is makkelijk en begrijpelijk om je helemaal terug te trekken onder medechristenen. Toch staan we ook in onze maatschappij waar we elke dag niet-christenen ontmoeten. Wat voor beeld hebben we van hen? Durf je te getuigen van je geloof? Wat zijn de reacties, die je tegenkwam?
3. In de Dordtse leerregels I 3 lezen we:

'En opdat de mensen tot het geloof worden gebracht, zendt God in zijn goedertierenheid verkondigers van deze zeer blijde boodschap tot wie Hij wil en wanneer Hij wil. Door hun dienst worden de mensen geroepen tot bekering en het geloof in Christus, de Gekruisigde...'

We kunnen God niet 'vangen', Hij is dus ook niet te 'vangen' in onze gemeenten of onze eigen groep. Stoot je je hieraan? Wat vind je hier aanstotelijk aan? Begrijp je iets van de mensen in Nazareth? Of vind je dit bevrijdend? Wat vind je hier bevrijdend aan? Hoe verandert dit je houding tegenover Hem?

4. Herken je iets van Naäman, wegen vinden om God te dienen in een land waarin weinig mensen Hem meer kennen? Hoe geef jij daar gestalte aan?
5. **Ken je iemand of ken je een verhaal over iemand, die vanuit een totaal andere achtergrond (atheïstisch, islamitisch, esoterisch, enz.) Christus leerde kennen? Vertel het elkaar en dank God ervoor!**